

Ima- és böjtnap

Segédanyagok az 1. negyedévhez - 2021. január 2.

Téma:

Belépni a mennyei tárházba

és imádkozni a „lelki réseink” leküzdéséért

Tartalomjegyzék

Meghívás az Ima- és böjtnapra	4
Útmutató a vezetőknek	6
Ajánlott szombat délelőtti programtervezet	7
Ajánlott szombat délutáni programtervezet	8
Melléklet	11
Ajánlott gyermektörténet	12
Szombat délelőtti istentisztelet	14
Szombat délutáni igei gondolatok	21
Segédanyag 1 a csendes imához	25
Segédanyag 2 a közös imához	31
Segédanyag 3 a közös imához	33

Meghívás az Ima- és böjtnapra

Ha van megfelelő időpont a történelemben arra, hogy sürgősen elkezdjük kérni a Szentlélek erejét, az most van. Világunkon káosz uralkodik. Egyre több a fájdalom és a szenvedés, az emberek lelki vakságban élnek, és úgy halnak meg, hogy nem ismerték a Megváltót. Szükségünk van a Szentlélek erejére ahhoz, hogy bevégezzük Isten munkáját és Jézussal együtt hazatérhessünk. Viszont a Szentlélek kiáradása előtt egy nagyon fontos dolognak meg kell történnie.

Ellen White ezt írja: „Az Úr többre képes egy óra alatt, mint mi egész életünkben. Amikor látja, hogy népe teljesen odaszentelte magát, hadd mondjam el neked, hatalmas dolgok fognak történni rövid időn belül. Az igazság üzenete eljut a Föld legsötétebb pontjaira is, ahol még soha nem hallottak róla” (*Sermons and Talks*, 1. kötet, 307. oldal). Mi már odaszenteltük magunkat Neki? Készen állunk arra, hogy edényekké váljunk, melyeket megtölthet a Szentlélek?

Így, miután ráébredtünk arra, milyen fontos odaszentelni magunkat, szeretnénk meghívni téged is, hogy csatlakozz a gyülekezeti családhoz egy különleges ima- és böjtnapra. A nap témája: „Belépni a mennyei tárházba.” Imáinkban lelki szükségleteinkre fogunk fókuszálni: imádkozni fogunk, hogy Jézushoz hasonlókká váljunk; hogy a hitben növekedjünk, felkészülve a nehezebb időkre; és bátorságunk legyen bizonyosságot tenni másoknak. Imáinkban kihangsúlyozott szerepe lesz a mély odaszentelődésnek, melyen keresztül még inkább láthatjuk Isten dicsőségét életünkben.

Miért kísérik böjttel ezt az imanapot?

Azért böjtölünk, mert szükségünk van Isten áldásaira. Amikor a Bibliát olvassuk, láthatjuk, hogy a böjt nem egy választási lehetőség, hanem egy ajándék. Mt 6:17 verse nem ezt mondja: „Ha böjtölsz...”, hanem „Amikor böjtölsz.” Ha tanulmányozzuk a böjtölésről szóló részeket a Bibliában, azt láthatjuk, hogy minden egyes alkalommal, amikor Isten népe imádkozott és böjtölt, akkor Isten hatalmas csodákat tett velük: az ellenséget legyőzték a csatákban, börtönből szabadultak természetfölötti segítséggel, kiáradt a Szentlélek pünkösdkor - csupán egy pár példa. Ezek a csodák végigkísérték a kereszténység történelmét. A böjt mindig is része volt a hívők életének, csak úgy, mint az ima és a Biblia tanulmányozása. Sőt mi több, a Biblia összes főszereplőjét láthattuk böjtölni.

„Most, és az idők közeledtével Isten népének még buzgóbbnak és éberebbnek kell lennie. Nem szabad bízni a saját bölcsességében, hanem csakis a Vezetője bölcsességét szabad szem előtt tartania. El kell különíteni egy napot imádságra és böjtre. Nem szükséges feltétlenül minden ételt megvonni magunktól teljesen, viszont a mennyiség legyen szerény, és törekedjünk a legegyszerűbb ételek fogyasztására” (Ellen White: *Counsels on Diet and Foods* [Étrendi és táplálkozási tanácsok], 188-189. oldal).

A böjt többet jelent pár étkezés kihagyásánál. Böjtöléskor eldöntjük, hogy valamelyik tevékenységgel felhagyunk annak érdekében, hogy tudatosabban, több szívvel és

lélekkel imádkozhassunk. Többen azt választják ilyenkor, hogy kihagyják az étkezéseket. Viszont nem mindenki teheti meg, hogy ne egyen huzamosabb ideig, így ők nem ezt a fajta böjtölést választják. Ez is rendben van. Arra bátorítunk, hogy imádkozz, és kérdezd meg Istent, milyen fajta böjt lenne neked a legmegfelelőbb. Talán úgy döntesz majd, hogy egyszerűbben étkezel, vagy megvonod magadtól aznapra a közösségi oldalakat, televíziót, egyéb időrabló tevékenységeket. Bármelyiket választod, egy dologra nagyon fontos emlékezned közben: a böjt nem arról szól, hogy elnyerj egy mennyei jutalmat érte. A böjt lényege, hogy félre tegyünk olyan dolgokat, amik a figyelmünket elterelnék, és teljes szívvel tudjunk Jézusra figyelni. Ahogyan Derek Morris, a Remény TV elnöke mondja: „Megvonjuk magunktól a világot, hogy legyen hely bennünk Jézusnak.”

Arra hívunk, légy te is részese ennek a különleges napnak! Akár böjtölsz ma, akár nem, hiszünk abban, hogy Isten egy különleges áldást tartogat számodra.

Talán tartózkodsz a közös imádságtól, mert nem szeretsz hangosan imádkozni. Szeretnénk, ha így is csatlakoznál hozzánk. Csendben követheted a többiek imáját, és kimondott szavak nélkül felemelheted Istenhez a többiek és a saját kéréseidet is. Ha attól félsz, hogy az imáid „nem elég jók”, tudd, hogy Isten nem csak a szavainkat hallja, hanem látja azt is, ami a szívünkben van. Nem az „elég jó” imák fontosak neki, hanem az őszinte, hálaadó ember, aki őt keresi. Még ha nem is szeretnénk szavakba foglalni imádságunkat, ő tudja mire gondolunk. Arra hív minket, hogy együtt imádkozzunk. „Ismét, mondom néktek, hogy ha ketten közületek egy akaraton lesznek a földön minden dolog felől, amit csak kérnek, megadja nekik az én mennyei Atyám” (Mt 18:19).

A Zsidók 10:24-25 verseiben ezt olvashatjuk: „Ügyeljünk arra, hogy egymást kölcsönösen szeretetre és jó cselekedetre buzdítsuk. Saját gyülekezetünket ne hagyjuk el, ahogyan egyesek szokták, hanem bátorítsuk egymást; annyival is inkább, mivel látjátok, hogy közeledik az a nap.”

Közeleg a Nagy Nap! Most van itt az ideje imádkozni! Ne szalasszuk el a lehetőséget, hogy belépjünk a mennyei tárházba, melyben Isten nekünk tervezett áldásai várnak!

Útmutató a vezetőknek

- Készítsünk másolatokat a „Meghívás az ima- és böjtnapra” című oldalakról, és osszuk ki a gyülekezet tagjainak legalább 1-2 héttel a különleges nap előtt, hogy a tagok fel tudjanak lélekben készülni addigra.
- A szombati prédikáció anyagát („Belépni a mennyei tárházba”) mellékeljük ebben a segédanyagban. Arra kérjük a gyülekezetet, hogy ez az üzenet az ima- és böjtnap délelőtti istentiszteleti alkalmával hangozzon el. Így talán több ember fog késztetést érezni arra, hogy a délutáni alkalomhoz is csatlakozzon.
- A segédanyagban található gyermektörténet segíthet a gyermekeknek jobban megérteni az ima erejét.
- A délutáni istentisztelethez szintén készítettünk tervezetet („Mit tanulhatunk az okos és a balga szüzekről?”). Ezt a felolvasást kövesse egy csendes imádság, majd közös imádság.
- Szánjunk minimum 1-2 órát a délutáni programra. Ha viszont az egész délutánt imával szeretnénk tölteni, az is rendben van. Engedjük, hogy a Szentlélek vezessen ebben!
- Készítsük elő csendes imához a „Meggzűntetni a »lelki réseket«” című mellékletet.
- Majd közös imához készítsük elő az „A Biblia imáról szóló ígéretei” és „Imacélok a közös imádsághoz” című mellékleteket.
- Ha az ima- és böjtnap online térben kerül megrendezésre, küldjük ki az anyagokat e-mailben a résztvevőknek.

Ajánlott szombat délelőtti programtervezet

Kezdő ének

A szolgálattelvők belépnek

Dicsőítő igeszakasz

Ima az Úr jelenléteért

Adománygyűjtés

Igeszakasz felolvasása az adománygyűjtéshez

Ima az adományokért

Közös ének:

Gyermektörténet: „Keksz, sajt és narancslé”

Alapige felolvasása: 2Kr 7:14

„De megalázza magát népem, amelyet az én nevemről neveznek, ha imádkoznak, keresik az én orcámat, és megtérnek gonosz utaikról, én is meghallgatom a mennyből, megbocsátom vétküket, és meggyógyítom országukat” (2Kr 7:14).

Közbenjárói ima

Zenei szolgálat

Prédikáció: „Belépni a mennyei tárházba”

Befejező ének:

Áldásmondás és bejelentések, a délutáni alkalom részleteinek ismertetése

Kivonuló ének

Ajánlott szombat délutáni programtervezet

Helyszín: Gyülekezetek össze a gyülekezeti teremben, kinn, a fák alatt, vagy ha kevés ember van a csoportban, egy kényelmes szobában, ahol nem vonja el semmi a figyelmeteket. Ha a személyes összejövetel nem kivitelezhető, ajánlott használni a Zoom alkalmazást, mely egy online konferencia szolgáltatás; vagy telefonon keresztül megtartani az alkalmat.

Bevezető ima és dicsőítés (15-20 perc): Az ének és a zene mindig segít megalapozni az áhítat légkörét, ezért kezdjük az alkalmat néhány dicsőítő énekkel, hangolódjunk Isten imádatára. Kérjük meg a csoport tagjait, hogy mondják el fél percben hálájukat imameghallgatásokért, vagy néhány szóban dicsőítsék Istent az énekek között.

Köszöntés és bejelentések: Az imaszolgálati vezető, vagy egy kijelölt vezető köszöntsön mindenkit az alkalmon, és mondjon néhány bevezető szót!

- Ez az imádság ideje, amikor Istent keressük.
- Bármilyen, ami itt elhangzik, szigorúan bizalmas, és a termen kívül nem mondhatjuk el senkinek sem!
- Ne mondjuk el előre az imakéréseket. Közöljük, hogy ez az ima ideje, nem pedig a beszélgetésé, tehát imádkozunk az imakérésekért, nem pedig beszélünk azokról!
- Kényelmes pozíciót válasszunk. Ha nehéz térdelni, álljunk fel.
- Emeljük fel a fejünket, amikor imádkozunk. Hangosan és érthetően beszéljünk, hogy mindenki hallja.
- Az ima több, mint a szavaink. Igényeljük az Isten Igéjében elhangzó ígéreteket! Énekeljünk egy-két versszakot valamelyik énekből, amire indítást érzünk! Mások is csatlakozzanak hozzánk!
- Ha valaki imádkozik egy bizonyos szükségletért vagy személyért, mások is imádkozzanak ugyanazért! Erőt ad a tudat, hogy másoknak is fontos az, ami a mi lelkünket nyomja (Mt 18:19).
- Igényeljük Krisztus igaz életének, áldozatának és szolgálatának érdemeit imánkban (Jn 14:14; Jel 8:3).

Kezdő ima

Áhítat: Akár felváltva, vagy az egyik résztvevő olvassa fel az áhítathoz készített mellékletet (Mit tanulhatunk az okos és a balga szüzekről?).

Csendes ima: Térjünk át a csendes imára a „Meggzúntetni a »lelki réseket«” című segédanyaggal. Szánjunk erre a részre 30-60 percet. Bátorítsuk arra a résztvevőket, hogy használják a Bibliájukat, vagy jegyezzék fel papírra mindazt, amit Isten üzen nekik ima közben. Ezután gyűljünk újra össze (vagy csatlakozzunk a Zoom beszélgetéshez) egy megbeszélési időpontra.

Közös ima: Osszuk ki a második és a harmadik segédanyagot („Imacélok a közös imádsághoz” és „A Biblia imáról szóló ígéretei”). Szánjunk 1-2 órát erre a részre, és imádkozzunk minden felmerülő imakérésért is.

Azt javasoljuk, hogy mindenki röviden imádkozzon (elég egyetlen gondolat, vagy 1-2 mondat is), viszont legyen lehetőség egy embernek többször is imádkozni. A bátrabbak hagyjanak lehetőséget felszólalni azoknak, akik félénkebbek ilyen helyzetben. (A vezetőknek külön írtunk pár kiegészítő javaslatot.)

Tapasztalatok és hálaadás: Zárjuk az alkalmat hálaadással. Kérjük meg a résztvevőket, hogy 1-2 percben osszák meg a többiekkel, milyen áldásban részesültek a nap folyamán.

Bátorítás: Bátorítsunk mindenkit, hogy továbbra is imádkozzanak egymásért. Ha szeretnének, szervezzenek otthonukba kisebb imaalkalmakat. (Van lehetőség egy szervezett imaalkalmon részt venni telefonon keresztül, melynek 24/7 Közös Ima a neve. Több információért látogassatok el erre az oldalra: revivalandreformation.org/resources/all/join-us-for-24/7-united-prayer)

Zárjátok a böjtöt egy különleges vacsorával: Néhány gyülekezet talán úgy dönt majd, hogy szervez egy különleges vacsorát az imaóra után. Legyenek az ételek egyszerűek, de törekedjete a meghitt hangulatra, hogy egy különleges alkalomnak lehessen részese mindenki. Ha a gyülekezés nem megengedett, szervezzetek helyette egy „hála pikniket”. Sorban mindenki ossza meg miért hálás, és milyen tapasztalatai vannak megválaszolt imákkal.

Megjegyzések a vezető számára:

- *Amellett, hogy meghatározott témákkal készülünk az imádsághoz, és bátorítunk mindenkit arra, hogy vizsgálja meg, mi lett a szívére helyezve, engedjük, hogy a Szentlélek vezessen minket közben.*
- *Habár az imaóra eltarthat akár jó pár óráig is, az imák akkor is legyenek rövidek. Így több ember aktívan részt tud venni, és gördülékenyebben halad előre az alkalom. Az emberek hajlamosak belefáradni a hosszú imákba. Ellen White azt írja, ilyenkor még az angyalok is belefáradnak (Prayer, 258. oldal).*
- *Tartsd szem előtt, hogy teljesen rendben van az, ha beáll a csend. Ne érezd, hogy minden másodpercet ki kell tölteni, vagy idő előtt lezárni az alkalmat. Mindig vannak emberek, akik gyorsan imádkoznak, másoknak több idő kell felengedni, hogy merjenek hangosan megszólalni. Számolj magadban nagyjából 30 másodpercig, ha zavar a csönd. Így lehetőséget adsz a Szentléleknek, hogy bátorítsa a jelenlévőket.*
- *Ha a közösség nem szokott hozzá ahhoz, hogy csoportokban imádkozzon, igehelyeket idézzon és énekeljen is az imaórán, akkor neked kell példát mutatnod. Vagy megkérhetsz előre is másokat, hogy tudatosan, tervezetten imádkozzanak igehelyek alapján, esetleg elkezdjenek ima közben egy-egy éneket. Természetesen az imádság a legfontosabb, de ez is egy lehetőség arra, hogy megtanítsuk az embereket, hogyan imádkozzanak csoportokban.*

Ha szükséges, felolvashatod a következő tanácsokat a csoportnak a közös imaóra előtt:

- Legyenek rövidek az imáitok, és igyekezzetek lényegre törőek lenni. Hagyjuk a hosszabb imákat az alkalom végére.
- Egyszerre egy gondolatot fogalmazzatok meg, ezután engedjétek át másnak a szót.
- Imádkozhattok többször, de minden ima legyen rövid.
- Hangosan és érthetően beszéljétek, hogy mindent értsünk. Győződjétek meg róla, hogy a Zoom mikrofonja nincsen lenémítva, amikor imádkozni szeretnétek.
- Kapcsoljátok ki a kamerákat, ha online tartjátok az imaórát.
- Senki ne sajátítsa ki az alkalmat magának, adjunk lehetőséget mindenkinek az imára.

MELLÉKLET

Ajánlott gyermektörténet az *Ima- és böjtnapra* (2021. január 2.)

Keksz, sajt és narancslé

Írta: Gina Wahlen

Jó reggel fiúk és lányok!

Emelje fel a kezét, aki szeret sétálni a családjával vagy a barátaival! És ki szeret igazán hosszú sétára indulni, túrázni? Hová szerettek kirándulni? (*Engedjük, hogy két-három gyerek röviden válaszoljon!*)

Nos, mai történetünk két fiatalról, Nináról és Clintről szól, akik kirándulni indultak a Grand Teton nevű, gyönyörű nemzeti parkba. Ebben az Egyesült Államok Wyoming államában található nagy parkban szépséges hegyek, tavak és patakok vannak a bennük élő legkülönfélébb állatokkal.

Reggel Clint és Gina azzal indult neki, hogy csak egy rövid kirándulást tesznek az egyik gyönyörű, virágos völgybe, amiről valakitől hallottak. Nem volt náluk enni-vagy innivaló, de ezt nem is bánták, hiszen nem akartak messzire menni.

Rövid túrájukra egy lapos csónakon, tutajon indultak. Állva utaztak, míg a révész átkormányozta a járművet a Jenny-tó túlsó partjára. Amint partot értek, Clint és Gina leugrott a tutajról egyenesen az ösvényre, amely a virágos völgybe vezet.

Friss, hűvös reggel volt, a két fiatal örömmel hallgatta az ösvényt szegélyező fákon csicsergő madarak dalát. A tájban és a természet hangjaiban gyönyörködve követték a kitaposott utat.

Egy órányi gyaloglás után már töprengeni kezdtek, vajon mikor érnek már a beharangozott virágos völgybe. Ott kell már lennie a következő kanyarban – gondolták magukban.

Újabb óra telt el, és a nyári nap egyre magasabbra emelkedett az égen, a levegő is egyre melegebb lett, túlságosan is. Clint és Gina megszomjazott, azt kívánták, bárcsak lenne náluk egy kis víz.

Egyre szomjasabban folytatták útjukat, de mentek tovább. A nap pedig még melegebb lett. Gina ekkorra már nemcsak szomjas volt, de a pocakja is korogni kezdett. Egyre éhesebb lett, de nem volt semmi innivalójuk, egy falat sem, és olyan hely sem volt, ahol beszerezhettek volna valamit.

Most már nagyon bánta, hogy nem hozott magával sem enni-, sem innivalót, de hát mit is tehetett volna? Nos, egy dolgot tudott, amit megtehet: imádkozhat és elmondhatja Jézusnak a gondját.

De, tudjátok, mi volt a helyzet? Gina zavarban volt, szégyellt erről panaszkodni Jézusnak, hiszen végül is az ő hibája volt, hogy nem vitt magával innivalót, vagy vizet.

Mit gondoltok, elmondta Jézusnak a gondját, annak ellenére, hogy saját hibájából került ebbe a bajba? (*Engedjük, hogy 1-2 gyerek röviden válaszoljon!*)

Igen, elhatározta, hogy beszél Jézusnak a gondjáról! „*Drága Jézus!* – imádkozott Gina, miközben tovább gyalogolt – *nagyon szomjas vagyok és éhes is. Bárcsak hoztam volna magammal valami enni- és innivalót! Nagyon sajnálom, hogy nem hoztam. Segítenél mégis nekem? Tudom, hogy ez nem igazi vészhelyzet, de a Biblia ígérete szerint Te biztosítod néped kenyerét és vizét. Küldenél nekem is egy keveset? Köszönöm szépen! Ámen!*”

Miközben továbbhaladtak, Gina örült, hogy imádkozott, de még mindig nem történt semmi. Nem szállt alá madár az égből csőrében kenyérrel. Nem találtak kis patakat, amiből ihattak volna. Sőt inkább volt még valami, ami zavarta a lányt.

Tudjátok, a kenyér és a víz még rendben lett volna, Gina azonban másra is vágyott volna, de túlságosan szégyellte azt kérni Istentől.

Clint és Gina már sokkal lassabban haladtak, mert hőség volt, amitől már nagyon megszomjaztak. Menetközben Gina egy kedves, halk hangot hallott: „Miért nem mondd el Istennek, amit valójában szeretnél?”

– Nem tudom megtenni! – gondolta Gina.

– Miért nem? – folytatta a hang – nem gondolod, hogy Ő már tudja, mit szeretnél? Miért nem kéred meg egyenesen?

– Rendben! Megteszem – gondolta Gina és így imádkozott:

„Drága Istenem! Te tudod, mennyire éhes és szomjas vagyok. Nagyon örülnék egy kis kenyérnek és víznek. Bár tudom, hogy ez örültség... de amire tényleg vágyom, hmmm, amit tényleg szívesen ennék, az keksz, egy kis sajt és narancslé. Ámen!”

Na, megtette! Őszinte volt Istennel. Még ha örültségnek tűnt is, elmondta Jézusnak, ami a szívét nyomta.

Gina nemsokára úgy döntött, nem túrázik tovább. Leült egy nagy kőre néhány fa árnyékában és szólt Clintnek, hogy ott megvárja, amíg a fiú megtalálja a virágos völgyet, majd visszatér.

Gina élvezettel hűsölt a fák alatt, amikor egy hátizsákos csoportot pillantott meg, akik felé igyekeztek az árnyékba. Mindnyájan megörültek a társaságnak és egy darabig beszélgettek. Így kérdezték egymást:

– Hová valók vagytok?

– Most jársz először a Teton Nemzeti Parkban?

– Mióta vagytok itt?

A kis hátizsákos csoport rövidesen úgy döntött, ideje továbbindulniuk. Hátukra vették zsákjukat, elköszöntek, és az ösvény felé vették az irányt.

Gina szemmel követte őket és észrevette, hogy az utolsó hátizsákos tétovázik egy kicsit, majd megáll. Megfordult, és visszasietett oda, ahol Gina ült.

– Nem vagy éhes? – kérdezte.

– Nem vagy szomjas? Nincs nálam sok minden, csak néhány szem keksz, egy kis sajt és narancslé. Kérsz belőle?

Gina szeme elkerekedett. Alig tudott megszólalni, miközben kezét nyújtotta a drága ajándékért: – Köszönöm! Nagyon szépen köszönöm! – suttogta.

Tudjátok fiúk és lányok Jézus szeret jó ajándékokat adni nekünk. Szereti meghallgatni imádságunkat. Időnként megadja, amit kértünk, máskor azt mondja, várjunk még, megint máskor pedig nemmel felel. De bármit is válaszol, mindig biztosak lehetünk benne, hogy végül az a legjobb!

Köszönöm, hogy ilyen figyelmesen végighallgattatok! Most már szépen visszamehettek a helyetekre.

Belépni a mennyei tárházba

„De megalázza magát népem, amelyet az én nevemről neveznek, ha imádkoznak, keresik az én orcámat, és megtérnek gonosz utaikról, én is meghallgatom a mennyből, megbocsátom vétküket, és meggyógyítom országukat” (2Kr 7:14).

A hidegháború alatt, mely az Egyesült Államok és a Szovjetunió között folyt, a Romániában élő emberek több mint húsz éven keresztül rendkívül nehéz körülmények között éltek. A 20. század egyik legkegyetlenebb kommunista diktátora uralkodott az országban. Ezt a diktátort Nicolae Ceaușescunak hívták. Mindenkinék megnehezítette az életét, de a keresztények még inkább szenvedtek Ceaușescu keménymarkú rezsimje miatt. Bántalmazták, üldözték, kínozták, börtönbe zárták őket, és volt, akiket meg is öltek.

Ennek a kommunista rendszernek az egyik elszenvetője egy lelkész volt, akit a továbbiakban Stefannak fogunk hívni. 1969-ben a kormány elvette a lelkészi engedélyét, így Stefan az utcára került. Mivel nem tudta mivel eltartani a családját, mindannyian beálltak papírzacskókat ragasztani, hogy legyen miből ételt venniük. Stefan az elszegényedés ellenére sem vesztette el lelképásztori lelkületét. Minden nap munka közben azért imádkozott Istenhez, hogy újra lehetősége legyen Őt szolgálni. Kitartóan imádkozott lelki ébredésért is – nem csupán a kommunista üldözők lelki ébredéséért, hanem a román gyülekezet tagjainak lelki ébredéséért.

Négy évvel később csodával határos módon Stefan lelkész visszakapta az engedélyét, és visszaállhatott a szolgálatba. Ezúttal egy nagy gyülekezet lelkésze lett Nagyváradon.

Az új gyülekezetben a kezdetektől nagy hangsúlyt helyezett az imádságra és a megújulásra, a tagokat pedig bűnbánatra szólította fel. Az általános dolgokkal nem foglalkozott túl sokat, hanem elszántan igyekezett rámutatni arra, mennyire fontos, hogy a gyülekezeti tagok Isten Igéjét vegyék alapul életük minden területén.

Ma talán sokan kényelmetlenül éreznék magunkat Stefan lelkész módszerétől. Hogy mer rámutatni az emberek bűneire, és felhívni figyelmüket szentségtelen hozzáállásukra és viselkedésükre? Nem kellene ezt a személyes felismerésre hagyni? Talán. A román gyülekezet tagjai mégis megfogadták Stefan lelkész tanácsát, és bűnbánatot tartottak. Mi lett ennek az eredménye? Megújulás!

Hat hónap kitartó imádság után Isten Lelke elkezdett dolgozni. Habár a hit gyakorlása abban az időben gyakran bántalmazást és üldözést vont maga után (néha mártírhalált), sokan elkezdtek járni a gyülekezetbe. Még olyanok is, akik régebben kigúnyolták a nagyváradai keresztényeket. Az előző években az 500 tagú gyülekezet szerencsésnek mondta magát, ha egy évben tíz új ember megkeresztelkedett. 1974-ben, júniustól decemberig bezárólag azonban a nagyváradai gyülekezetben 250 ember keresztelkedett meg. Négy év múlva Stefan lelkész gyülekezetének létszáma megduplázódott.

A történetnek itt nincs vége. A megújulás a többi gyülekezetre is hatással volt, elterjedt egész Romániában. Sőt mi több, sokan úgy hiszik, hogy ennek a megújulásnak a tüze vezetett végül Ceaușescu uralmának megdöntéséhez 15 évvel később. (A történet Melody Mason új könyvéből származik, *Daring to Live by Every Word: Loving God with Heart, Body, Mind and Soul [Az ő minden Igéjével élni: szeretni Istent teljes szívünkkel, testünkkel, elménkkel és lelkünkkel]*. Nancy Leigh DeMoss: *Holiness* könyve alapján.)

Ahogy ezt a történetet olvasom, Ellen White szavai járnak a fejemben:

„Valamennyi szükségletünk közül a legnagyobb és a legsürgetőbb, hogy éledjen fel közöttünk az igaz istenfélelem. Elsődleges teendők az erre való törekvés kell, hogy legyen. Eljött az ideje annak, hogy mélyreható reformáció menjen végbe. Amikor elkezdődik e megújulás, az ima lelkülete fog mozgatni minden hívőt, és számúzi az egyenletlenség és viszály lelkét a gyülekezetből” (*Keresztény szolgálat. Felfedezések Alapítvány, 1925, 41-42. oldal*).

Ne feledjük: a világ figyeli azokat, akik kereszténynek vallják magukat, és ki fogják gúnyolni a megújulásra tett próbálkozásainkat. Ki fognak gúnyolni, ha Krisztushoz hasonlóak szeretnének lenni az életben. Mi közben azért imádkozunk, hogy egyszer a gúnyolódók megbánják tettüket. De mi van akkor, ha nekünk, keresztényeknek van szükségünk megbánásra?

Nancy Leigh DeMoss *Holiness [Szentség]* című könyvében ezt írja: „Az egyház arra vár, hogy a világ kibéküljön Istennel. Mikor jövünk végre rá, hogy eközben a világ is arra vár, hogy az egyház kibéküljön Istennel?” (176. oldal).

Ezzel hozza összefüggésbe a nagy megújulást Romániában:

„Sokan igyekszünk a gyülekezetben minden erőnkkel »átlagosnak« lenni, hogy új tagokat vonzzunk a közösségbe. Nem szeretnénk másnak tűnni, túl extrémnek, túl spirituálisnak, hogy elijesszük a hitetleneket. Ellentétben a nagyváradi gyülekezettel, akik hajlandóak voltak felvállalni odaadó hitüket. Ennek eredményeként azok, akik kinevették őket előtte, ellenállhatatlanul vonzódnak kezdtek Krisztushoz. Mi hasonultunk a világhoz ahelyett, hogy arra hívnánk a világban élőket, hogy hasonuljanak Krisztushoz. Mikor jövünk rá, hogy a világot nem nyugtözi le a saját maga vallásos változata?” (160. oldal).

A modern kori kereszténység eme problémájára reflektálva így folytatja: „Tény, hogy amíg az emberek nem változtatják meg az életvitelüket, addig nem fognak bűnbánatot gyakorolni. Amíg nem gyakorlunk bűnbánatot, addig minden énekünk, dicsőítésünk, imánk és szolgálatunk hiábavaló lesz. Sőt, talán rosszabb, mint hiábavaló, mert amíg ezeket tesszük, elhisszük, hogy minden rendben van, és tényleges megújulást élünk át” (161. oldal), miközben nem így van! Ideje megtapasztalnunk egy valódi megújulást, mely kívül-belül megváltoztat minket.

Ellen White ezt mondja: „Addig, amíg a gyülekezet megelégszik a kis dolgokkal, nem fogja megkapni Isten hatalmas dolgait” (*Review and Herald, 1904. május 19.*). Mi is megelégszünk a kis dolgokkal? Megelégszünk a felületes tapasztalatokkal és a felületes áldásokkal?

Ahogy gyakran mondják: „Amikor az ember cselekszik, akkor ember cselekszik, de amikor az ember imádkozik, Isten cselekszik.” Mielőtt Isten véghezvinné tervét, mielőtt a Szentlélek kiáradása megtörténne, szükségünk van egy sokkal mélyebb tapasztalatra Istennel. Emellett szükségünk van egy még komolyabb odaszentelődésre is.

Ellen White ezt írja:

„Az Úr többre képes egy óra alatt, mit mi egész életünkben. Amikor látja, hogy a népe teljesen odaszentelte magát, hadd mondjam el neked, hatalmas dolgok fognak történni rövid időn belül. Az igazság üzenete eljut a Föld legsötétebb helyeire is, ahol még soha nem hallottak róla” (*Sermons and Talks*, 1. kötet, 307. oldal).

Ha a „teljes odaszentelődés” a kulcs ahhoz, hogy Isten hatalmas dolgokat vigyen véghez, mely eljut a Föld legsötétebb helyeire is, akkor mi az, ami megakadályoz bennünket abban, hogy teljesen odaszenteljük magunkat neki?

Mi gátolja bennünk, hogy Istenhez hasonlónak váljunk?

Jó pár évvel ezelőtt a Congo című filmben szerepelt egy popénekes. Nagyon népszerű volt. Az Úr azonban megszólította, és átadta életét Krisztusnak. Amit látott a gyülekezetben, az ledöbbsentette őt. Még egy dalt is írt erről az élményről. A dal, melynek címe: „Confusion on Confusion” [Zavar a zűrzavar] valahogy így szólt: „A világban voltam, és megpróbált a világ. Sok rossz volt ott. Ezért az egyházhoz futottam biztonságért és nyugalomért. De amikor odaértem szomorú lettem, mert azt láttam, hogy már ott él a világ is.”

Azt gondolta, hogy ha kereszténnyé lesz és templomba jár, akkor elmenekülhet a világ elől, ehelyett ott is a világi hozzáállást találta. Sajnos ez nagyon gyakori jelenség napjainkban.

„Sokan, akik magukat kereszténynek nevezik, csupán erkölcsös emberek. Nem fogadják el azt az ajándékot, amellyel bemutatnák és megdicsőíthetnék Krisztust a világ előtt. A Szentlélek munkáját nem ismerik. Nem cselekvői az Igének. Szinte nem is tudják felfogni azokat a mennyei elveket, amelyek megkülönböztetik Krisztus követőit a világ fiaitól. Azok, akik Krisztus követőinek vallják magukat, már nem képeznek elkülönült és különleges népet. A határvonal elmosódott. Követik a világot, a világ életmódját, szokásait, önzését. Az egyház a törvényszegésben átpártolt a világhoz. Pedig a világnak kellene követnie az egyházat a törvény iránti engedelmisségben. Az egyház napról napra formálódik a világ képmására” (Ellen White: *Krisztus példázatai*. Budapest, 1999, Advent Kiadó, 216. oldal).

Ellen White az 1800-as évek gyülekezeteinek címezve azt a sokkoló kijelentést teszi, hogy a gyülekezeti névsorban húsz emberből sokszor EGY SINCS, aki fel lenne készülve földi élete végére. Sőt mi több, ha valaki el is gondolkozik rajta, ugyanolyan reménytelennek és távolinak érzi magát Istentől, mint akármelyik bűnös ember (*Keresztény szolgálata*, 41. oldal).

Ha már az 1800-as évek gyülekezeteiben is ez a helyzet uralkodott, mennyivel inkább mondható el ugyanez a mai gyülekezetekről? Igen, sajnos tudjuk, hogy az utolsó idők kereszténységére a formai kereszténység lesz leginkább jellemző.

A Biblia ezt mondja:

„Azt pedig tudd meg, hogy az utolsó napokban nehéz idők állanak be. Mert lesznek az emberek magukat szeretők, pénzsóvárgók, kérkedők, kevélyek, káromkodók, szüleik iránt engedetlenek, háladatlanok, tisztátalanok, szeretet nélkül valók, kérlelhetetlenek, rágalmazók, mértéktelenek, kegyetlenek, a jónak nem kedvelői. Árulók, vakmerők, felfuvalkodottak, inkább a gyönyörnek, mint Istennek szeretői. Kiknél megvan a kegyességnek látszata, de megtagadják annak erejét. És ezeket kerüld” (2Tim 3:1-5).

Ez a mai világunk tökéletes leírása!

Jézus a napjaiban élő farizeusoknak és írástudóknak címezve ezt mondta: „Ez a nép szájjával közelget hozzám, és ajkával tisztel engemet; szíve pedig távol van tőlem” (Mt 15:8).

Könnyű ujjal mutogatni a farizeusokra és írástudókra. Végül is ők feszítették keresztre Jézust. Azonban Ellen White ezt írja: „A szív és az élet szentségét külsőséges vallási formaságokkal helyettesíteni ma is éppoly kívánatos a megtéretlen ember számára, mint volt ezen zsidó tanítók napjaiban” (*Az apostolok története*. Budapest, 2001, Advent Kiadó, 254. oldal).

Miközben párszor becsaphatjuk még önmagunkat is, vagy becsaphatunk másokat, ezt Istennel soha nem tudjuk megtenni. Ha valóban vágyunk megválaszolt imákra és a Szentlélek kiadására, kérnünk kell Istent, hogy változtassa meg a szívünket és tegyen minket új teremttéssé Őbenne.

Az ima és böjt ideje

Jóel könyvében azt látjuk, hogy a nép sínylődik. Hasonlóan, mint amit mi tapasztalunk napjainkban. Emiatt a lelki vezetők összehívják az embereket böjtölni és imádkozni. Ezt olvassuk: „Így szóljanak: Szánd meg Uram, népedet, ne engedd, hogy gyalázzák örökségedet” (Jóel 2:17 ÚRK).

Mi lehetett az eredménye a nép böjtölésének, könyörgésének és közbenjárásának? Jóel próféta így folytatja:

„Szánalomra indult az Úr országa iránt, és könyörült népén. Így szól népéhez az Úr: Most már adok nektek gabonát, mustot és olajat, hogy jóllakjatok vele. Nem engedem többé, hogy gyalázzanak titeket a pogányok. ... Kárpótollak azokért az évekért, amelyekben pusztított a sáska, a szöcske, a cserebogár és a hernyó: az a nagy sereg, amelyet rátok küldtem. Ehettek majd jóllakásig, és dicséritek az Úrnak, Isteneteknek a nevét, mert csodát tett veletek. Nem kell szégyenkeznie népemnek soha többé” (Jóel 2:18, 19, 25, 26, ÚRK).

De nem csupán ezt történt. Egy pár igeverssel később olvashatjuk, hogy a népre hatalmas mértékben kiáradt a Szentlélek. „Azután kitöltöm majd lelkemet minden emberre. Fiaitok és leányaitok prófétálni fognak, véneitek álmokat álmodnak, ifjaitok látomásokat látnak. Még a szolgákra és szolgálókra is kitöltöm lelkemet abban az időben” (Jóel 2:28, 29 ÚRK).

Ellen White ezt írja:

„Ha Jóel próféciája részben beteljesedett az apostolok idejében, mennyivel inkább válik nyilvánvalóvá a mai istenfélő ember számára? Isten Lelke hatására ezek az emberek világítani fognak a lelki és erkölcsi sötétségben; ez a fény pedig tükröződni fog az egész világon. Ó, bárcsak hitünk növekedne olyannyira, hogy az Úr hatalmas módon tudjon dolgozni népe által!” (*Kéziratok* 49. kötet, 1908).

Mark Finley elmondta, mennyire lenyűgözte őt és feleségét pár évvel ezelőtti látogatásuk során a shenyangi gyülekezet Kínában. Ez az egyik legnagyobb Hetednap Adventista gyülekezet a világon. Amikor ott jártak, a gyülekezet létszáma meghaladta a 6000 főt. Ez elég hihetetlen, főleg, hogy kilenc emberrel alapult. Azóta ez a gyülekezet több mint 300 új gyülekezet alapított, és mindegyik új gyülekezet további 50-több száz további gyülekezetet alapított.

Amikor Mark Finley arra kérte a helyi gyülekezet lelkészét, hogy mondja el mi a titka a hatalmas növekedésüknek, a lelkész így válaszolt: „Az ima a titok! Minden reggel összegyűlünk 4:30-tól 6 óráig imádkozni. Kb. 150 ember jár minden nap erre az összejövetelre. Ezek az imaórák a kiváltói a hatalmas növekedésnek és megújulásnak. Azért találkozunk ilyen korán, mert sok embernek dolgoznia kell, vagy otthon gondoskodni a gyermekéről. Így eljönnek, mielőtt aznap elkezdődne a teendőjük” (A történet a *Ministry* magazin 2019. augusztusi számában jelent meg).

J. Edwin Orr, aki a világban történő lelki megújulásokat tanulmányozza, egyszer ezt írta: „A világon egy lelki megújulás sem történt közös imádság nélkül - amikor a keresztények kitartóan imádkoznak megújulásért” (J. Oswald Sanders: *Prayer Power Unlimited* [Az ima ereje korlátlan], 120. oldal).

Használjuk ki azt az ajándékot, amit kaptunk: a csendes és a közös ima kiváltságát. Ez az ígéret nekünk szól: „Ha elkészült Isten Lelke számára az út, az áldás jön. Sátán épp úgy nem tudja megakadályozni az Isten népére hulló áldás záporát, amint nem tudja bezárni a menny ablakait, hogy ne essen eső a földre” (*Szemelvények E. G. White írásaiból* 1. kötet, Advent Kiadó, 1999, 124. oldal).

Szükségünk van Isten segítségére

Isten jelenleg is munkálkodik a Föld minden pontján. Gyülekezetek, közösségek, egyének folyamatosan az ima hatalmas erejéhez folyamodnak segítségért. Ez rólunk is elmondható? Mi is folyamatosan keressük Isten áldását? Mennyire vágyjuk látni a Szentlélek kiáradását? Mennyire vágyjuk átélni a lelki megújulást a mai napon? Vágyunk annyira kétségbeesetten ezekre, hogy kilépjünk a komfortzónánkból, és csatlakozzunk testvéreinkhez imában?

Jeremiás ezt mondja nekünk: „És kerestek engem és megtaláltok, mert teljes szívetekből kerestek engem” (Jer 29:13). Jóel könyvében pedig ezt olvashatjuk: „És szíveteket szaggassátok meg, ne ruháitokat, úgy térjete meg az Úrhoz, a ti Istenetekhez; mert könyörülő és irgalmas ő; késedelmes a haragra és nagy kegyelmű, és bánkódik a gonosz miatt” (Jóel 2:13).

1Mózes 26. fejezetében arról olvashatunk, ahogy Izsáknak újra kellett ásni a kutakat, amit már az apja kiásott, mert a filiszteusok feltöltötték azokat földdel Ábrahám halála után. Ez történik ma is lelki értelemben. Ma is újra kell ásunk a saját kútjainkat egyénileg és gyülekezetünkkel közösen is. Amíg aludtunk, az ellenség feltöltötte lelki kútjainkat világi dolgokkal. Ezeket a világi dolgokat kell eltávolítanunk, hogy élő víz folyhasson benne újra.

Ellen White ezt írja:

„Őrizkedjete a hosszas habozástól! Ne mulasszátok el a bűneitekből való megtérést, hanem keresséte Jézust, s a szív tisztaságát! Ebben a tekintetben ezrek, tízezrek hibáztak, helyre nem hozhatóan, örök vesztükre. Nem akarok sokat beszélni az emberi élet rövidségéről és bizonytalanságáról, de van egy borzalmas veszedelem - olyan veszedelem, melyet sajnos nem értenek meg kellőképpen -: ha késlekedünk a Szentlélek szavára hallgatni, és inkább tovább folytatjuk a bűnös életet. Mert valóságban a halogatás ezt jelenti. A legkisebb bűn elkövetése is azzal a veszedelemmel járhat, hogy az örök üdvösséget elveszíthetjük miatta” (*Jézushoz vezető út*, Budapest, 2013, Advent Kiadó, 32. oldal).

Az egyháznak nem adatik meg 2000 év arra ráadásként, hogy kitalálja, hogyan tölthetné be küldetését. Lassan kifutunk az időből. Jézus nemsokára visszajön. Az evangélium üzenetének el kell jutnia a Föld minden pontjára. Azonban mielőtt a Szentlélek kiáradna, fel kell hagynunk minden felületes cselekvéssel. Az odaszentelődésnek személyesen kell megtörténnie. Ezután el sem tudjuk képzelni, milyen csodák fognak történni!

„Az Úr nem zárta el az emberek elől mennyei tárházát, miután kiárasztotta Lelkét a korai tanítványokra. Mi is részesülhetünk áldásának teljességében. A Menny telis tele van kegyelmi ajándékaival, és azok, akik hittel mennek hozzá, megkaphatnak mindent, amit ígért. Ha nem rendelkezünk még az Ő erejével, az lelki fásultságunknak, közönyünknek, és tunyaságunknak köszönhető. Ki kell lépnünk formális hitünkéből és lelki halálunkból. Hatalmas munka vár még bevégzésre Jézus eljövele előtt. Mi azonban a felét sem fogjuk fel annak, amit az Úr hajlandó népéért megtenni” (Ellen White: *Review and Herald*, 1889. június 4.).

Figyeltél az utolsó mondatra? „Felét sem fogjuk fel annak, amit az Úr hajlandó népéért megtenni”! Az evangélium ugyanazzal az erővel bír most, mint az apostolok idejében. Isten nem változott. Az ígéretei nem változtak. Átadta nekünk a siker kulcsát. Már csak ránk vár!

„De megalázza magát népem, amelyet az én nevemről neveznek, ha imádkoznak, keresik az én orcámat, és megtérnek gonosz utaikról, én is

meghallgatom a mennyből, megbocsátom vétküket, és meggyógyítom országukat” (2Kr 7:14).

Ha komolyan vesszük Isten szavát, ha megalázzuk magunkat, igazán keressük az Ő arcát, imádkozunk, és megbánjuk bűneinket, akkor a Menny nem fogja tőlünk megvonni áldásait, és kiárasztja ránk azokat.

[Hívjuk meg a résztvevőket a délutáni imaóra!]

Mit tanulhatunk az okos és a balga szüektől?

(Felkészülés a lelki rések megszüntetésére)

Mielőtt áttérünk a ma délutáni különleges imaórára, vessünk egy pillantást az okos és a balga szüek történetére. A következőkben *Krisztus példázatai* 29. fejezetéből olvasunk fel egy részletet. A fejezet címe: „Találkozás a vőlegénnyel.”

Krisztus az Olajfák hegyén ült tanítványaival. A nap lebukott a hegyek mögött, és az eget befátyolozták az est árnyai. A hegyről jó kilátás nyílt egy fényesen kivilágított lakóházra, amely valamilyen ünnepség színhelye lehetett. A nyílásokon kiáradó fény és a ház körül várakozó csapat jelezte, hogy nemsokára megjelenik az esküvői menet. Több keleti országban a menyegzői ünnepséget este tartják. A vőlegény elmegy a menyasszony elé, és házába viszi. A násznép fáklyafénynél vonul a menyasszony atyjának házából a vőlegény házába, ahol megvendégelik a meghívottakat. A Krisztus elé táruló képben volt egy csapat, amely a nász népre várt, hogy közé vegyüljön.

A menyasszony házában közelében tíz fehérruhás fiatal nő ácsorgott. Mindegyiknél égő lámpa és kis olajoskancsó volt. Izgatottan várták a vőlegényt. De a vőlegény késett. Egyik óra múlt a másik után. A virrasztók elfáradtak és elaludtak. Éjfélkor kiáltás hallatszott: „Ímhol jó a vőlegény! Jöjjetek elébe!” Az alvók felriadtak és talpra ugrottak. Meglátták a fáklyafényes, boldogan zenélő menetet. Hallották a vőlegény és a menyasszony hangját. A tíz szűzleány megragadta lámpáját. Sietve éleszeni kezdték tüzét, hogy elindulhassanak. De ötven elmulasztották kancsójukat olajjal megtölteni. Nem számítottak ilyen nagy késésre, és nem készültek fel erre az eshetőségre. Szorongva kérték okosabb társaikat: „Adjatok nekünk a ti olajotokból, mert a mi lámpásaink kialusznak.” De azok, akik frissen töltött lámpát tartottak kezükben, már kiürítették kancsójukat. Nem volt fölösleges olajuk, és így válaszoltak: „Netalán nem lenne elegendő nekünk és néktek; menjetek inkább az árusokhoz, és vegyetek magatoknak.”

Mialatt az árusoknál jártak, a menet elhaladt, és ők lemaradtak. A másik öt leány égő lámpájával csatlakozott a tömeghez, és a nászkísérettel beléptek a házba. Az ajtó pedig bezárult. Amikor a bolond szüek az ünnepség helyére értek, megdöbbenésükre elutasították őket. A házigazda így szólt: „Nem ismerlek titeket.” És a balga szüek kint maradtak a kihalt utcán, a sötét éjszakában.

Amint Krisztus ott ült a vőlegényre váró csapatot figyelve, elmondta tanítványainak a tíz szűz történetét, a látottakkal illusztrálva azt, amit egyháza át fog élni közvetlen második eljövetele előtt.

A várakozók két csoportja azt a két csoportot ábrázolja, amely vallja, hogy várja Urát. Krisztus azért nevezi őket szüeknek, mert tiszta hitet vallanak. A lámpák Isten Igéjét jelképezik. A zsoltáros ezt mondja: „Az én lábamnak szövétneke a Te Igéd, és ösvényemnek világossága” (Zsolt 119:105). Az olaj a Szentlélek szimbóluma. Ugyanaz, mint Zakariás prófécijában: „Visszatérek az angyal, aki beszél velem, és felkölte engem, mint mikor valaki álmából költetik fel. És

mondá nékem: Mit látsz te? És mondom: Láték ímé egy merő arany gyertyatartót, tetején az olajtartója, rajta pedig annak hét szövétneke, és hét cső a szövétnekekhez, amelyek a tetején vannak; és mellette két olajfa: egyik az olajtartó jobb oldalán, a másik pedig annak baloldalán. És felelek, és mondom az angyalnak, aki beszél vala velem, mondván: Mik ezek Uram? ... És felelek, és szólok nékem, mondván: Az Úrnak beszéde ez Zorobábelhez, mondván: Nem erővel, sem hatalommal, hanem az én Lelkessel! azt mondja a seregeknek Ura ... És másodszor is felelek, és mondom neki: Micsoda az olajfának az a két ága, amelyek a két aranycső mellett vannak, és öntik magukból az aranyat? ... és mondá nékem: Ezek ketten az olajjal felkenettek, akik az egész föld Ura mellett állnak” (Zak 4 :1-14).

A két olajfából az aranyolaj aranycsöveken át ömlött a gyertyatartó olajtartójába, és onnan pedig a szentélyt megvilágító aranylámpákba. Így közvetítik az Isten közelében levő szent angyalok is a Szentlélek azoknak, akik életüket Istennek szentelik. A két felkent feladata, hogy továbbítsa a menny kegyelmét, mert csak Isten kegyelméből lehet az Ige lábunk szövétneke és ösvényünk világossága. „Nem erővel, sem hatalommal, hanem az én Lelkessel! azt mondja a Seregeknek Ura” (Zak 4:6).

A példázatban mind a tíz szűz kiment a vőlegény elé. Mindegyiknek volt lámpája és olajos edénye. Egy ideig nem látszott, hogy különbség van köztük. Így van ez a közvetlen Krisztus második eljövetele előtt élő egyházban is. Tagjai ismerik a Szentírást. Mindnyájan hallották, hogy Krisztus hamar eljön, és hisznek eljövételében. De mint ahogy a példázatban történt, úgy van ma is. Várniuk kell, és ez próbára teszi hitüket. Az „Ímhol jó a vőlegény! Jöjjetek elébe!” kiáltás sok várakozót készületlenül ér. Nincs tartalék olajuk. Hiányzik életükből a Szentlélek.

Isten Lelke nélkül az Ige ismerete nem ér semmit. Elméleti igazság – ha nem kíséri a Szentlélek – nem tudja megeleveníteni az ember lelkét, sem megszentelni szívét. Ha Isten Lelke nem védi szívünkbe az igazságot, hiába ismerjük a Biblia parancsait és ígéreteit, jellemünk nem alakul át. A Lélek világossága nélkül az ember nem tudja megkülönböztetni az igazságot a tévedéstől, és elbukik Sátán mesteri kísértései nyomán.

A bolond szüzek által képviselt emberek nem képmutatók. Tisztelik és pártfogolják az igazságot; szeretik azokat, akik hisznek az igazságban; mégsem vetik alá magukat a Szentlélek munkájának. Nem estek a Sziklára, Krisztus Jézusra, és nem engedik, hogy régi természetüket szétzúzza. Akárcsak a köves talajjal ábrázolt hallgatók. Szívesen hallgatják az Igét, de nem igazodnak elveihez. Az Ige hatása nem tartós. A Szentlélek csak akkor munkálkodik az ember szívében, csak akkor alakítja új lényé, ha az ember vágyik erre, és hagyja, hogy a Lélek alakítsa. A bolond szüzekkel ábrázolt osztály azonban megelégszik felszínes cselekedetekkel. Nem ismerik Istent. Nem tanulmányozták jellemét, nincs közösségük vele. Ezért nem tudnak bízni Istenben, és hinni Igéjében. Istenszolgálatuk formássággá süllyedt. „Eljőnek hozzád, ahogy a nép össze szokott jönni, s oda ülnek elődbe, mint az én népem, és hallgatják beszédidet, de nem cselekszik, hanem szerelmeskedő énekként veszik azokat ajkukra, szívük pedig nyereség után jár” (Ez 33:31). Pál apostol hangsúlyozza, hogy elsősorban ez a lelkület fogja jellemezni a Krisztus második eljövetele előtt élőket. Ezt mondja: „Az utolsó napokban nehéz idők állanak be. Mert lesznek az emberek magukat

szeretők, ... inkább a gyönyörnek, mint Istennek szeretői, kiknél megvan a kegyességnek látszata, de megtagadják annak erejét” (2 Tim 3:1-5).

Ezek azok, akik a veszély idején ezt kiáltják: békesség és biztonság. Azzal áltatják magukat, hogy minden rendben van, és nem is álmodnak veszélyről. Amikor a kábulatból magukhoz térnek, meglátják ínségüket, és másokat kérlelnek, hogy pótolják a hiányt. De nincs olyan ember, aki a másik lelki hiányosságát pótolni tudná. Isten mindenkinek ingyen felkínálja kegyelmét. Az evangélium üzenete hangzik: „Aki szomjúhozik, jöjjön el; és aki akarja, vegye az élet vizét ingyen” (Jel 22:17). A jellem azonban nem ruházható át. Egy ember sem hihet a másik helyett. Egy ember sem adhatja át a másiknak azt a jellemet, amely a Lélek munkájának gyümölcse. Ha „Noé, Dániel és Jób benne volna (az országban): élek én, az Úr Isten mondja, nem szabadítanak meg sem fiat, sem leányt; ők igazságukkal csak a maguk lelkét szabadítanak meg” (Ez 14:20).

A jellem a válságban mutatkozik meg. Amikor az ünnepélyes hang éjfélkor ezt kiáltotta: „Ímhol jó a vőlegény! Jöjjetek elébe!” – az alvó szüzek felriadtak, és akkor derült ki, hogy ki készült fel erre az eseményre. Mindkét csoportot meglepetésszerűen érte ez a fordulat, de az egyiket felkészülten találta, a másikat pedig nem. Így van ez ma is. Egy hirtelen és nem várt katasztrófa, amely az embert szemtől szembe állítja a halállal, megmutatja, hogy igazán hisz-e Isten ígéreteiben, és belekapaszkodik-e kegyelmébe. A végső nagy próba a kegyelmi idő végén jön, amikor késő lesz a lélek hiányait pótolni.

A tíz szűz most a föld történelmének estéjén virraszt. Mindnyájan kereszténynek mondják magukat. Mindnek van hivatása, neve, lámpája. Mind azt vallják, hogy Istent szolgálják. Látszólag mindnyájan várják Krisztus megjelenését. De öten készületlenek. Ez az öt döbbenet és rémületen a menyegzős házon kívül marad.

(Ellen G. White: *Krisztus példázatai*, Budapest, 1983, Advent kiadó, 29. fejezet)

Ez egy kijózanító olvasmány, de ezekben az időkben muszáj újra emlékeztetni magunkat erre. Ézsaiás 58. fejezetében Isten népe ezt az utasítást kapta: „Fölepítik fiaid az ősi romokat, falat emelsz a régiek által lerakott alapokra; a rések befalazójának neveznek, aki romokat tesz újra lakhatóvá” (Ézs 58:12).

Hogyan válhatunk mi is a rések befalazójává a gyülekezetben, vagy szeretteink számára, akik nem ismerik Jézust? Először kérnünk kell Istent, hogy a saját lelki réseinket falazza be; mert úgy nem tudunk másokért dolgozni, ha közben bűnben és megalkuvásban élünk. Ha viszont megengedjük Istennek, hogy vizsgálja meg a szívünket és távolítson el mindent, ami távol tart minket áldásaitól, akkor Ő képzeletünkön felül válaszolni fog imáinkra.

„Sátán legnagyobb félelme, hogy Isten népe eltávolít majd minden akadályt, és az Úr ki tudja árasztani Szentlelkét sínylődő egyházára” (Ellen White: *Szemelvények Ellen G. White írásából*. 1. kötet, 117. oldal).

A továbbiakban 30-60 percet fogunk csendes elmélkedésre és imára fordítani. Közben nyugodtan olvassátok a Bibliátokat, és a „Meggzűntetni a lelki réseket” című segédanyagot. Ha megragad egy gondolat, foglaljátok imába. Engedjétek, hogy az Úr megvizsgálja szíveteket. Bánjátok meg azokat a bűnöket, amiket az Úr a

lelketekre helyez. A csendes ima után visszatérünk, hogy közösen is imádkozzunk gyógyulásért és lelki szabadulásért.

[*Megjegyzés a vezetőnek:* Jelölj ki egy meghatározott időpontot, amikor mindenki visszatér a csoportba, vagy a Zoom beszélgetésbe.]

Segédanyag 1 a csendes imához és elmélkedéshez

Megszüntetni a lelki réseket

és a rések befalazójává válni

Amikor ráébredünk arra, hogy az ellenség éppen próbálja bevenni lelki erődünket, - hogy legyőzhessen minket és megakadályozzon bennünket abban, hogy hatékonyan tudjuk Istent szolgálni - akkor imában kérnünk kell Istent, hogy vizsgálja meg a szívünket (Zsolt 139:23, 24). A Biblia ezt mondja nekünk: „Önmagatokat tegyétek próbára, hogy igazán hisztek-e?! Önmagatokat vizsgáljátok meg!” (2Kor 13:5, ÚRK).

„Ismerjük meg önmagunkat, hogy önismeretünk bűnbánatra késztesse! Csak ezután lelhetünk bocsánatra és békére. ... Krisztus csak azt az embert mentheti meg, aki tudja, hogy bűnös. ... Tudnunk kell, milyen állapotban vagyunk; különben nem érezzük, hogy szükségünk van Krisztus segítségére. Tudnunk kell, milyen veszélyben vagyunk; különben nem keresünk oltalmat. Csak akkor vágyunk gyógyulásra, ha sebeink fájnak” (Ellen White: *Krisztus példázatai*. Budapest, 1999, Advent Kiadó, 105. oldal).

Hálásak lehetünk, mert Isten szava reményt ad azoknak, akik Jézushoz menekülnek menedékért. 1János 1:9 versében ezt olvashatjuk: „Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz, hogy megbocsássa bűneinket és megtisztítson minket minden hamisságtól.” János 6:37 verse pedig ezt üzeni nekünk: „Minden, a mit nékem ad az Atya, én hozzám jő; és azt, a ki hozzám jő, semmiképpen ki nem vetem.” Isten csak arra vár, hogy szerető karjaiba zárhassa az alázatos bűnbánó embert! Ez a mondat jusson eszedbe, miközben olvasod a további gondolatokat.

Ebben a segédanyagban találsz egy listát azokról a „lelki résekről”, melyek megakadályozhatják a Szentlélek kiáradását életedben. Arra bátorítunk téged, hogy imádságos szívvel olvasd végig ezt a listát. Ne felejtse el az említett ígéreteket sem. Miközben imádkozol, kérdezd meg Istent, hogy van-e olyan „lelki rés” benned, amely nehezíti a vele való kapcsolatodat; olyan dolgok, amiket talán nem említünk meg ebben az anyagban. Ha buzgó szívvel kérjük őt, akkor rá fog mutatni ezekre a dolgokra!

Szeretnénk figyelmeztetni arra, hogy néha fájdalmas megvizsgálni a saját szívünket; de egy gyönyörű áldozat akkor, ha felajánljuk Istennek, tisztítson és gyógyítson meg bennünket. „Isten előtt kedves áldozatok: a töredelmes lélek; a töredelmes és bűnbánó szívet oh Isten nem veted te meg!” (Zsolt 51:17).

Azt is tudjuk, hogy amikor ígéreteire támaszkodunk a lelki harcban, akkor ő megtartja a szavát, mert: „Trónja becsülete múlik szava beváltásán” (Ellen White: *Krisztus példázatai*, Budapest, 1983, Advent Kiadó, 148. oldal). Isten hű szavához, és megmenti mindazokat, akik hozzá kiáltanak (lásd: Zsid 7:25).

[Használd jegyzetfüzetet, vagy egy üres papírlapot, melyre leírhatod azokat a dolgokat, melyekre Isten rámutat, miközben átolvasod a 'lelki rések' listáját. Arra bátorítunk, hogy kövesd a szabadulás öt lépcsőfokát az olvasmány végéig. A személyes „réseink” nem

tartoznak másra, ezért ne osszuk meg azokat, kivéve akkor, ha bocsánatot kell kérnünk valakitől. Ez csak rád és Istenre vonatkozik.]

Lelki rések, melyek megakadályozzák a Szentlélek kiáradását életedben

Megvallatlan bűn: Minden, amit Isten ellen elkövetünk, az Ő törvénye ellen, saját testünk ellen, vagy mások ellen, amit még nem tettünk jóvá. (A felsorolt kategóriákban érezhető lesz egy kis átfedés.)

- **Ígéretek azoknak, akik megvallják bűneiket:** 1Jn 1:9, 1Kor 15:57

Bálványok: Ebben az esetben nem „faragott képekre” gondolunk. Bálvány alatt most mindazt értjük, ami Isten és közénk kerülhet, vagy ami fontosabb a mindennapjainkban, mint az Istennel való kapcsolatunk és a vele töltött minőségi időnk. Ha van egy „bálványunk”, az abban nyilvánul meg, hogy eltereli a figyelmünket és gondolatainkat egyéb egészséges tevékenységekről, családunkról, vagy gyülekezeti szolgálatunkról. (Habár a szolgálat is lehet egyfajta bálvány, ha megakadályozza az Istennel való naponkénti kapcsolatunkat!)

- **Ígéretek azoknak, akik félre szeretnék tenni bálványaikat:** Ez 36:25-27, Jer. 24:7

Függőségek: Ez a „lelki rés” egyet jelenthet a bálványokkal, de lehet kicsit eltérő is. Egy függőség jelentheti azt, ha nem tudjuk abbahagyni valamilyen anyag vagy étel fogyasztását (pl. cukor), vagy olyan szokást, cselekvést, melyet nem tudunk abbahagyni: pletykálás, TV nézés, közösségi média, pornográfia, vagy figyelem hajhászás. De ha azt szeretnénk, hogy Isten az életünk királya legyen, akkor az életünk Urának is kell lennie! Sőt mi több, neki kell a függőségünké válnia.

- **Ígéretek azoknak, akik fel akarnak hagyni függőségeikkel:** Lk 18:27, Zsolt 55:16-18

Szentségtelen hozzáállás: A szentségtelen hozzáállás magában foglalhatja, ha gőgösen büszkék vagyunk elért eredményeinkre, lelki teljesítményeinkre, tehetségünkre, magas rangunkra vagy státuszunkra; ha felsőbbrendűnek érezzük magunkat másoknál; ha arrogánsak vagyunk, önigazolók, kapzsis, önzők, önreklámozók, mohók, buják, féltékenyek, irigyek, beképzettek, falánkók, szorongók, ingerlékenyek, türelmetlenek, mérgesek, keserűek, bosszankodók, könyörtelenek, elégedetlenek, hálátlanok, féltősek, önsajnálók, pesszimisták, Istenben kételkedők, lelkileg lusták és fásultak, hitetlenkedők, utálkozók, zsarnokok; ha nem vagyunk a tanításra fogékonyak; ha tiszteletlenek vagyunk a fölöttünk állókkal; ha szentségtelen gondolataink és vágyaink vannak; vagy ha a magunk javát keressük, nem a másokét.

- **Ígéretek azoknak, akik el szeretnék hagyni szentségtelen hozzáállásukat:** Ézs 26:3, Zsolt 119:165, Fil 4:8)

Szentségtelen beszélgetések: Ezt a „lelki rést” ritkán említjük, pedig eléggé elterjedt, még a magukat kereszténynek valló emberek között is. Ez magában foglalhatja a pletykálást (a lelki pletykálást is, amikor büszkék vagyunk arra, ha kioktathattunk másokat), szarkazmust, kritizálást, rágalmazást, ítélkezést, panaszkodást, morgolódást, elnagyoló meséket, hazugságokat, illetlen flörtölést, vulgáris és piszkos beszédet, tiszteletlen beszédet, cinizmust, kételkedést Istenben vagy a vezetőkben, stb. Isten ezt mondja nekünk: „Mint a megromlott és kerítés nélkül való város, olyan a férfi, a kinek nincsen birodalma az ő lelkén!” (Péld 25:28).

- **Ígéretetek azoknak, akik nem szeretnének többé szentségtelen módon beszélni:** Ézs 6:5-7; Ef 4:22, 23, 29)

Szentségtelen viselkedések: A következő „lelki rések” talán eléggé elfogadottak a mai társadalomban, Istennél azonban elfogadhatatlanok. Ezek lehetnek: önreklámozás, önimádat, manipuláció, mások gyengeségének kihasználása, szélhámosság, csalás, mások bizalmának kihasználása, tiszteletlen hozzáállás a világ felé, lustán végezni a munkánkat, mohóság, egészségtelen életmód, testünk elhanyagolása (Isten templomáé), lopás, hátbatámadás, felettünk állók felé való tiszteletlenség, mások személyiségének rágalmazása, időpazarlás, pénzpazarlás, erőforrások pazarlása, adósságba kerülés, mások kihasználása, elvárni, hogy mások azonnal rendelkezésünkre álljanak, mindig az igazunkat bizonygatni, és támadóan viselkedni, amikor nincs igazunk.

- **Ígéretetek azoknak, akik fel szeretnének hagyni szentségtelen viselkedésükkel:** Róm 12:18-21, 1Kor 10:13

Szentségtelen kapcsolatok: A leggyakoribb kapcsolati „rés” a helytelen párkapcsolatokból származik, az azonos neműek közötti kapcsolat, vagy hívő és hitetlen közötti romantikus kapcsolat. Az érzelmi házasságtörés, vagy kéjvágy is ebbe a kategóriába esik.

- **Ígéretetek azoknak, akik ki szeretnének lépni szentségtelen kapcsolataikból:** 2Kor 6:14, 1Sám 16:7

Világi szórakozások: Sátán egyik fő célja, hogy jobban szeressük a világot Istennél. Ezek a „lelki rések” lehetnek: státusz, a pénz szeretete, drága márkák vagy autók szeretete és a földi élvezetek mértéktelen imádata. Isten ezt mondja nekünk: „Mert ahol van a ti kincsetek, ott van a ti szívetek is” (Mt 6:21).

- **Ígéretetek azoknak, akik fel szeretnének hagyni a világi szórakozásokkal:** Kol 3:1-3, Róm 12:1-2

Sátán eszközeinek használata: Nyilvánvalóan, mint Biblia-követő keresztények, bizonyos dolgokkal soha nem szabadna élnünk! Drogok, dohány, alkohol (vagy más addiktív szer), és bármilyen okkult dologgal való foglalkozás. Ide sorolható a világi zene többsége, a legtöbb film, TV műsor, varázslatról szóló könyvek, spiritizmus, misztika, sci-fi, boszorkányok vagy vámpírok. A Biblia világosan figyelmeztet minket arra, hogy ne vegyítsük a világosságot a sötétséggel.

- **Ígéretetek azoknak, akik nem szeretnének többé Sátán eszközeivel élni:**
2Kor 10:3, 4, Zsolt 40:2, 3)

A mulasztás bűne: Gyakran megveregetjük a saját vállunkat azért, amit nem tettünk rosszul, de közben nem vesszük észre, hogy mit nem teszünk jól. Ezek a „mulasztási rések” lehetnek: amikor fél szívvel keressük Istent; félig szenteljük oda magunkat Neki; amikor hiányzik belőlünk a bűn- és mindazon dolgok utálata, mellyel megbántjuk Krisztust; hiányzik belőlünk a vágy, hogy kiáradjon ránk a Szentlélek (az egyetlen dolog, mely segíthet a bűnök legyőzésében); hiányzik belőlünk a lelki buzgóság és lelkesedés; hiányoznak életünkben a Lélek gyümölcsei (lásd Gal 5:22). Ide soroljuk még a hit hiányát, alázat hiányát, Isten szavában való bizalom hiányát, a Biblia tanulmányozása és imádság után való érdeklődés hiányát; amikor mások Isten Igéjét támadják, de bátortalanok vagyunk megvédeni azt; az önkontroll hiánya; amikor elhanyagoljuk testünket, így az nem áll készen a Szentlélek befogadására; testvéreink felé való szeretet és melegség hiánya; barátság hiánya idegenek felé, és azok felé, akik különböznek tőlünk; kedvesség és áldozatkészség hiánya a kisebbség felé; amikor nem vesszük fel naponta keresztünket, és nem tagadjuk meg magunkat az evangélium miatt; amikor nem vagyunk hajlandók másokért minden erővel és agonizálva imádkozni; amikor nem érzünk indítást arra, hogy közbenjáróként imádkozzunk egy pusztuló földrészért; amikor nem érezzük annak súlyát, hogy hátráltatjuk Isten munkáját lelki fásultságunkkal.

- **Ígéretetek a mulasztás bűnének megbocsátására:** 1Jn 1:9, Ef 2:8, 9, Jer 33:3

Tudjuk azonban, hogy Krisztus eljött a Földre, hogy a szabadon bocsássa az elnyomottakat, a rögös utakat kiegyengesse, és leoldja a bilincseket (lásd Ézs 58:6, Ézs 45:2).

Ellen White ezt írja: „Nevezzük igazi nevén a bűnt és úzzuk el az egyházból beismerés, bűnbánat és reformáció által, nehogy a tagok hamisan mutassák be az általuk vallott igazságokat angyalok és emberek előtt! Hadd szóljon az apostolok szava oly tisztán, oly egyértelműen, lágyan és szeretettel, hogy azok letörjenek minden akadályt. Isten népe buzgón küzdjön a bűnbánatért! Ne mást akarjunk megalázni, hanem alázzuk meg önmagunkat! Foglalkozzunk a saját ügyünkkel és alázatos megbánással tisztán álljunk Isten elé!” (*Sign of Times*, 1901. október 30.).

Hat lépés a szabadsághoz

- 1. Valld meg alázattal Istennek azt a bűnt, ami eszedbe jutott.** (Igen, ő már tudja mi az, de ha beszélsz róla, akkor a felszínre kerül, és el tudja távolítani belőled. Amikor megvallunk egy bizonyos bűnt Istennek, az olyan, mintha ezt mondanánk: „Istenem, végre megértettem! Egyet értek veled! Rossz volt, amit tettem!”)
- 2. Kérv bocsánatot Istentől.** A tisztulás akkor tud igazán végbemenni, amikor felismertük a bűnt, és azután megkérjük Őt, hogy mosson minket tisztára kiontott vére érdeméért. Abban a pillanatban, amikor kérjük, megkapjuk a bocsánatot és megtisztulunk.
- 3. Fordulj meg, és indulj el egy új irányba.** A Biblia ezt bűnbánatnak nevezi. Tulajdonképpen azt jelenti, hogy eldöntjük, nem tesszük meg újra azt a bűnt. Ez nem csupán a bűntudat érzése, hanem egy gyakorlati változás, amikor nem engedjük meg többé a bűnnek, hogy utat találjon újra hozzánk. Keress a Bibliában ígéreteket - hogy Isten segíteni fog az új utadon járni a győzelem felé, és az Ő erejéről - miközben imádkozol. Nem csak egy új úton kell járnunk, hanem arra is meg kell kérnünk Istent, hogy adjon nekünk új szívet. Egy olyan szívet, mely gyűlölni fogja a valaha még dédelgetett bűnöket.

„A bűnbánat a bűn feletti bánkódást és az attól való elfordulást jelenti. Mindaddig nem hagyunk fel vétkeinkkel, amíg azok bűnös voltát fel nem ismerjük. Életünkben akkor történhet csak a valódi változás, ha teljes szívvel elfordulunk a bűntől” (Ellen White: *Jézushoz vezető út*, Budapest, 2013, Advent Kiadó, 18. oldal)

- 4. Kérv meg Istent, mutasson rá, ha van még teendőd egy bizonyos bűnnel kapcsolatban.** Ha az elkövetett bűnnel ártottál másoknak is, akkor meg kell őket keresned, és bocsánatot kell kérned tőlük. (Ha nem bocsátanak meg, akkor is elvégezted a te részed.) Ha loptál, kamatosan vissza kell adnod. Ha hazudtál, el kell mondanod az igazat, és jóvá tenni hazugságod eredményét, amennyire lehetséges.

FONTOS: Van pár kivétel ebben a lépésben. Ha olyan bűnt követtél el más ellen, ami csak a fejedben ment végbe (mint vágyak vagy féltékenység), azt nem feltétlenül illik elmondani az érintett személynek.

Nincs kész forgatókönyv arra, hogyan tegyük jóvá bűneinket. Ezért kell odalépnünk Istenhez, és ezt mondanunk: „Istenem, hajlandó vagyok megtenni mindent annak érdekében, hogy ezt jóvá tegyem. Kérek, mutasd meg mit kell tennem!” Nehéz ezeket a szavakat kimondani, de ha megengedjük Istennek, hogy vezessen minket, akkor az életünk radikálisan megváltozhat akár rövid időn belül. Néha Isten azt várja, hogy nagy dolgot tegyünk, ha jóvá szeretnénk tenni valamit. Máskor viszont egyszerű dolgot kér, például kezdjük el gyakorlati módon megmutatni Krisztus szeretetét másnak.

- 5. Engedelmesen tedd meg, amivel Isten megbíz téged.** Amikor azt mondod Istennek, hogy bármit megtennél annak érdekében, hogy jóvá tedd bűnödöt, akkor valóban tegyél meg bármit! Igényeld ígéreteit! Ő segíteni fog neked. Foglald imába a Szentírás szavait!

Ahogy Jákób küzdött egy éjszakán át, úgy nekünk is küzdenünk kell pirkadatig. Istenre kell támaszkodnunk, és ezt mondani: „Nem engedlek el, amíg meg nem áldasz engem! Nem engedlek el, amíg fel nem szabadítasz ebből a bűnömből!” Ez nem egy szemtelen ima. Ilyenkor nem önző vágyainkért imádkozunk, hanem a „lelki réseink” megszüntetéséért, melyek távol tartanak Isten áldásaitól. Lelki megerősítésért imádkozunk. Új szívért és új lélekért imádkozunk, melyre a Szentlélek igazán ki tud áradni. Ezeket Isten már megígérte számunkra, csak kérnünk kell.

- 6. Készíts egy gyűjteményt Bibliában szereplő ígéretekből,** amiket el tudsz mondani, amikor újra kísérteni kezdenek a régi szokásaid. Amikor azt látod, hogy az ellenség visszatér az életedbe, harcolj Isten Szavával! Isten megadja neked a győzelmet.

Ellen White ezt mondja nekünk: „Éberséggel és imádsággal a leggyengébb pontjaink erőssé válhatnak, és szembenézhetünk a kísértéssel anélkül, hogy azok legyőznének minket” (*Pastoral Ministry*, 25. oldal).

Ezek a gondolatok Melody Mason: Daring to Ask for More: Divine Keys to Answered Prayer című könyvéből származnak, Pacific Press, 2014

Segédanyag 2 a csendes imát követő közös imádsághoz

Imacélok a közös imádsághoz

[A következő imacélok központjában a „lelki résektől” való megszabadulás és szívünk odaszentelése áll. Lehetséges, hogy Isten még több imacélt juttat majd az eszetekbe ezeken kívül. Imádkozzatok azokért is, és közben engedjétek, hogy a Szentlélek vezessen titeket.

Arra bátorítunk, hogy a felsorolt igeverseket is olvassátok el az imádságok között.]

- **Köszönd meg Istennek**, hogy meghallgatja, és válaszol imáidra. (Mt 7:7)
- **Köszönd meg Istennek**, hogy nem mond valótlant, és ha Szavaival imádkozunk, azok nem a semmibe térnek vissza. (Ézs 55:11)
- **Köszönd meg Istennek**, hogy bármit kérünk az Ő akarata szerint, meghallgat minket. (1Jn 5:14)
- **Köszönd meg Istennek** mérhetetlenül hatalmas és drága ígéreteit. (2Pt 1:4)
- **Köszönd meg Istennek** végtelen szeretetét és az örök élet ajándékát. (Jn 3:16)
- **Köszönd meg Istennek**, hogy kegyelme megújul minden reggel. (JSir 3:22, 23)
- **Kérd Istent**, hogy újítson meg bennünket és leheljen új életet száraz csontjainkba. (Ez 37:5)
- **Kérd Istent** gyülekezeteink lelki ébredéséért a Szentírás alapján (Zsolt 85:6)
- **Kérd Istent**, hogy segítsen nekünk teljes szívvel őt keresni és őt helyezni az első helyre minden egyes nap. (Jer 29:13)
- **Kérd Istent**, hogy segítsen nekünk teljes szívünkben és lelkünkben szeretni őt. (5Móz 30:6)
- **Kérd Istent**, hogy segítsen nekünk úgy szeretni másokat, ahogyan ő szeret bennünket. (Jn 13:34)
- **Kérd Istent**, hogy gyógyítsa meg megromlott kapcsolatainkat és hozzon újra egységet családjainkba. (Zsolt 68:6)
- **Kérd Istent**, hogy teremtsen egységet gyülekezetünkben és kovácsolja össze közösségünket. (Jn 17:22)
- **Kérd Istent**, hogy segítsen nekünk elválni a köteléket a lelkiileg mérgező emberektől. (2Kor 6:14)

- **Kérd Istent**, hogy segítsen nekünk megszabadulni az életünkben jelenlévő kettős mércéktől. (1Sám 16:7)
- **Kérd Istent**, hogy vegye el közönyünket és adjon új szívet, mely neki szolgál. (Ez 36:25)
- **Kérd Istent**, hogy vegye el tőlünk a szentségtelen beszédre való hajlamot. (Ef 4:29)
- **Kérd Istent**, hogy tisztítsa meg szívünket a szentségtelen viselkedésektől és a rossz döntésektől. (1Kor 10:13)
- **Kérd Istent**, hogy szabadítson meg bennünket a világi tevékenységekből. (Róm 12:1, 2)
- **Kérd Istent**, hogy szüntesse meg „lelki réseinket” és erősítsen meg bennünket az ő dicsőségére. (1Kor 15:57)
- **Kérd Istent**, hogy szabadítson fel bennünket minden spiritiszta és sátáni befolyás alól. (2Kor 10:3-4)
- **Kérd Istent**, hogy bocsássa meg a mulasztásból fakadó bűneinket. (Róm 8:26)
- **Kérd Istent**, hogy szabadítson meg bennünket a laodiceai langymeleg lelkülettől. (Jel 3:15-16)
- **Kérd Istent**, hogy segítsen meglátnunk lelki szükségleteinket. (Jel 3:17)
- **Kérd Istent**, hogy vegye el lelki vakságunkat. (Jel 3:18)
- **Kérd Istent**, hogy vegye el tőlünk a háborgó és panaszkodó lelkületet. (4Móz 14:27)
- **Kérd Istent**, hogy adja nekünk a hála és öröm lelkületét minden helyzetben. (1Thessz 5:18)
- **Kérd Istent**, hogy adjon alázatos szívet felé, és embertársaink felé. (Zsolt 51:17)
- **Kérd Istent**, hogy adjon megbocsátó lelkületet azok iránt, akik megbántottak minket. (Mt 6:14)
- **Kérd Istent**, hogy gyógyítsa be sebeinket. (Jer 30:17)
- **Kérd Istent**, hogy árássa ki nagyobb mértékben Szentlelkét ránk. (Lk 11:13)
- **Kérd Istent**, hogy tanítson bennünket imádkozni, és merjünk többet kérni tőle. (Ef 3:20)
- **Kérd Istent**, hogy segítsen nekünk kitartóan imádkozni, és addig ne engedjük el Őt, amíg nem válaszol. (1Móz 32:26)

- **Kérd Istent**, hogy tisztítsa bűneinket fehérre, mint a hó. (Ézs 1:18)
- **Kérd Istent**, hogy segítsen nekünk megtanulni, hogyan még inkább leljük örömünket a Szentírás olvasásában. (Jer 15:16)
- **Kérd Istent**, hogy tanítson meg bennünket, hogyan imádkozhatunk magabiztosan a Szentírás alapján. (Zsolt 119:9, 11, 89)
- **Kérd Istent**, hogy segítsen cselekvői lennünk az igének, nem csak hallgatói. (Jak 1:22)
- **Kérd Istent**, hogy adjon rendíthetetlen hitet. (Zsolt 16:8)
- **Kérd Istent**, hogy segítsen hinnünk akkor is, amikor nem látjuk mit tesz. (Jn 20:29)
- **Kérd Istent**, hogy adjon erőt, amellyel megállhatunk a viharokban. (5Móz 33:25)
- **Kérd Istent**, hogy segítsen elfogadnunk az üdvösség ajándékát, melyet ingyen kínál. (Ef 2:8-9)
- **Kérd Istent**, hogy segítsen elfogadnunk az igazság palástját. (Ézs 61:10)
- **Kérd Istent**, hogy tegyen minket a rések befalazójává. (Ézs 58:12)
- **Kérd Istent**, hogy pótolja be azokat az éveket, melyeket a sáskák felemésztettek életünkben. (Jóel 2:25-26)
- **Kérd Istent**, hogy mutassa meg, mit jelent először Őt keresni. (Mt 6:33)

A Biblia imáról szóló ígéretei

[Bibliai ígérek és igei gondolatok gyűjteménye a Prófétaság lelkéből]

„Ragadják meg ígéreteit, mint az élet fájának leveleit: „Aki hozzám jő, semmiképpen ki nem vetem” (Jn 6:37). Amikor hozzá fordulsz, hidd el, hogy Ő elfogad, mert megígérte. Míg ezt teszed, nem pusztulhatsz el - soha” (Ellen White: *A nagy orvos lábnyomán*. Budapest, Advent Kiadó, 2001, 39. oldal).

„Mivelhogy az ő isteni ereje mindennel megajándékozott minket, ami az életre és kegyességre való, Annak megismerése által, a ki minket a saját dicsőségével és hatalmával elhívott; a melyek által igen nagy és becses ígérekkel ajándékozott meg bennünket; hogy azok által isteni természet részeseivé legyetek, kikerülvén a romlottságot, amely a kívánságban van e világon” (2Pt 1:3, 4).

„Mindazok, akik Istennek szentelik lelküket és testüket, állandóan megkapják majd a Lélek újabb és újabb testi és lelki ajándékát. Kimeríthetetlen mennyei készletek állnak a rendelkezésükre. Krisztus nekik adja saját Lelke leheletét és életét az ő életéből. A Szentlélek legnagyobb energiáit fejt ki és így munkálkodik az emberek szívében és elméjében. ... Krisztussal való együttműködésük útján részesülnek Krisztus teljességében. Emberi gyengeségükben is képesek megcselekedni a Mindenható tetteit” (Ellen White: *Jézus élete*. Budapest, Advent Kiadó, 2010, 734. oldal).

„De megalázza magát népem, amelyet az én nevemről neveznek, ha imádkoznak, keresik az én orcámat, és megtérnek gonosz utaikról, én is meghallgatom a mennyből, megbocsátom vétküket, és meggyógyítom országukat” (2Kron 7:14, ÚRK).

„Amíg az egyház megalégszik a kis dolgokkal, addig nem fogja megkapni Isten hatalmas ajándékait” (*Home Missionary*, 1893, november 1).

„Kérjétek esőt az Úrtól a tavaszi eső idején! Az Úr alkot viharfelhőket, ő ad záporosót és mezei növényeket mindenkinek” (Zak 10:1 ÚRK).

„A Szentlélek leereszkedését úgy várja az egyház, mintha az a jövőben történne meg; de az egyház kiváltsága, hogy most megkapja azt. Keressétek, imádkozzatok érte, higgyetek benne. Szükségünk van rá, és a Menny arra vár, hogy megadhassa nekünk” (Ellen White: *Review and Herald*, 1895. márius 19).

„Ha azért ti gonosz létekre tudtok a ti fiaitoknak jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ad a ti mennyei Atyátok Szent Lelket azoknak, akik tőle kérik” (Lk 11:13).

„Küzdünk Istennel imádságban? Megkapjuk vajon a Szentlélek keresztségét? Ez az, amire szükségünk van most, és meg kell kapnunk. ... Ha alázatosan járunk Istennel, Ő nem fog elhagyni bennünket” (Ellen White: *Prayer*, 87. oldal)

„Ismét, mondom néktek, hogy ha ketten közületek EGY AKARATON lesznek a földön minden dolog fölül, a mit csak kérnek, MEGADJA NÉKIK az én mennyei Atyám. Mert ahol ketten vagy hárman egybegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük” (Mt 18:19-20).

„A legnagyobb ajándék, mit Isten adhat embernek, az a buzgó imádság lelkülete. A Menny tárva nyitva áll az imádságos szívű ember előtt. ... Krisztus követői hatalmas erőt kapnak miután buzgó könyörgéssel Isten elé állnak” (Ellen White: *Prayer*, 83. oldal).

„Az iránta való bizalmunk pedig azt jelenti, hogy ha valamit az ő akarata szerint kérünk, meghallgat minket” (1Jn 5:14).

„Mindaz, amit Krisztus kapott Istentől, a mienk is lehet. Tehát kérj, és akkor kapsz. Jákób állhatatos hitével, Illés rendíthetetlen kitartásával igényeld mindazt, amit Isten megígért!” (Ellen White: *Krisztus példázatai*, Budapest, Advent Kiadó, 1983, 99. oldal).

„És a mit könyörgéstegekben kértek, mindazt meg is kapjátok, ha hisztek” (Mt 21:22).

„Az ima és a hit megvalósítja azt, amire a földön semmilyen hatalom nem képes” (Ellen White: *A nagy orvos lábnyomán*. Budapest, Advent Kiadó, 2001, 368. oldal).

„Hanem vesztek erőt, minekutána a Szent Lélek eljő reátok: és lesztek nékem tanúim ... a földnek mind végső határáig” (ApCsel 1:8).

„Ha erőre vágysz, a tiéd lehet; csak kérned kell. Higgy Istenben, fogd szaván, cselekedj hit által, és megkapod az áldást” (Ellen White: *Prayer*, 84. oldal).

„Akiben ti is együtt épültök az Isten hajlékává a Lélek által” (Ef 2:22 ÚRK).

„Nincs határa annak, mennyire lehet hasznos az az ember, aki félreteszi az ént, és teret enged a Szentlélek munkájának a szívében, és teljesen Istennek szenteli életét. (*Southern Watchman*, 1905. augusztus 1.)

„Ezt mondja a magasztos, a felséges, aki örök hajlékában lakik, szent az ő neve: Magasságban és szentségben lakom, de a megtörttel és alázatos lelkűvel is. Felüdítem az alázatosak lelkét, felüdítem a megtörttek szívét” (Ézs 57:15).

„Ő semmit sem tart vissza a szükségét átérző lélektől. Az ilyen embernek szabad bejárása van Hozzá, akiben a teljesség lakozik” (Ellen White: *Jézus Élete*. Budapest, Advent Kiadó, 1989, 246. oldal).

„Isten előtt a töredelmes lélek a kedves áldozat. A töredelmes és megtört szívet nem veted meg, Istenem!” (Zsolt 51:18).

„Krisztus egyháza vagy a keresztény hívő ember legnagyobb győzelmeit nem képességei, műveltsége, gazdagsága vagy az emberek kegye által aratta. Ilyen győzelmek csak az ima titkos helyein, Isten fogadótermeiben arathatók, amikor a komoly, tusakodó hit belekapaszkodik az erő mindenható karjaiba” (Ellen White: *Pátriárkák és próféták*. Budapest, Advent Kiadó, 1993, 162. oldal).

„Mostanáig semmit sem kértetek az Atyától az én nevemben: kérjétek és megkapjátok, hogy a ti örömetek teljes legyen” (Jn 16:24).

„Isten tervét képezi az is, hogy a hittel elmondott imánkra válaszként megadja azt, amitérés nélkül nem árasztott volna reánk” (Ellen White: *A nagy küzdelem*. Budapest, Advent Kiadó, 1985, 467. oldal).

„Ha én bennem maradtok, és az én beszédeim bennetek maradnak, kérjétek, a mit csak akartok, és meglesz az néktek” (Jn 15:7).

„Ha vágyunk tudni és cselekedni Isten akaratát, akkor az Ő összes ígérete a miénk lesz” (Ellen White: *From Heaven With Love*, 166. oldal).

„Jézus pedig rájuk tekintvén, monda: Az embereknél lehetetlen, de nem az Istennél; mert az Istennél MINDEN lehetséges” (Mk 10:27).

„Természeti lehetetlenségek nem akadályozhatják a Megváltó munkáját” (Ellen White: *Jézus Élete*. Budapest, Advent Kiadó, 1989, 535. oldal).

„Valljátok meg bűneiteket egymásnak és imádkozzatok egymásért, hogy meggyógyuljatok: mert igen hasznos az igaznak buzgóságos könyörgése” (Jak 5:16).

„Ha egy alázatos szívű szent segítségül hívja a Mennyet, az Sátán számára fenyegetőbb minden minden kormányrendeletnél vagy királyi utasításnál” (Ellen White: *In Heavenly Places*, 82. oldal).

„Boldogok, a kik nem látnak és HISZNEK” (Jn 20:29).

„Attól nem kell félnünk, hogy az Úr figyelmen kívül hagyja népe imáját. Az a veszély azonban fennáll, hogy a kísértésekben és próbákban elcsüggedve felhagyunk az imádkozással” (Ellen White: *Krisztus példázatai*. Budapest, Adventi Kiadó, 1983, 175. oldal).

„Mert az Úr szemei forognak az egész földön, hogy hatalmát megmutassa azokhoz, a kik ő hozzá teljes szívvel ragaszkodnak” (2Kr 16:9).

„Trónja becsülete múlik szava beváltásán” (Ellen White: *Krisztus példázatai*, Budapest, 1983, Advent Kiadó, 98. oldal).

„Aki pedig mindent megtehet sokkal bőségesebben, mint ahogy mi kérjük vagy gondoljuk, a bennünk munkálkodó erő szerint” (Ef 3:20 ÚRK).

„Az Úr minden várákozásukat gazdagon beteljesíti azoknak, akik bíznak Őbenne” (Ellen White: *Az én életem ma*, 55. oldal).

„Ó, Uram, Uram! Te alkottad az eget és a földet nagy hatalommal és kinyújtott karral. Neked semmi sem lehetetlen” (Jer 32:19 ÚRK).

„Nem a képességeid tesznek eredményessé - ha meg is növeled őket -, hanem az, amit az Úr tesz érted. Sokkal kevésbé bízunk abban, amit az ember tud tenni, és sokkal inkább abban, amit Isten tehet minden hívő lélekért! Az Úr szeretné, ha hittel

hozzá fordulnál. Szeretné, ha nagyszerű dolgokat várnál tőle” (Ellen White: *Krisztus példázatai*, Budapest, 1983, Advent Kiadó, 96-97. oldal).

„Kérjétek és adatik néktek; keressetek és találtok; zörgesetek és megnyitják néktek” (Mt 7:7).

„Őszintén, sóvárgással lelkedben könyörögj Istenhez. Addig küzdj a mennyei erőkkel, amíg tiéd nem lesz a győzelem. Helyezd teljes lényedet, lelkedet, testedet az Úr kezébe. Határozd el, hogy szerető, odaszentelt követője leszel, akit az Ő akarata készítet, az Ő elméje irányít, és az Ő Lelkével vagy telve” (Ellen White: *Prayer*, 75. oldal).

„És mi vagyunk néki bizonyosságai ezen beszédek felől, és a Szent Lélek is, kit Isten adott azoknak, a kik néki engednek” (ApCsel 5:32).

„Az ember mit sem érhet el Isten nélkül, ugyanakkor Isten úgy alakította ki a terveit, hogy azok alapján az emberi nem helyreállítási munkája ne legyen elvégezhető az emberi és az isteni eszközök együttműködése nélkül. Noha az ember része mérhetetlenül kicsi, Isten tervében éppen erre a kis részre van szükség a munka sikeréhez” (Ellen White: *Isten csodálatos kegyelme*, 319. oldal).

„Aki az ő tulajdon Fiának nem kedvezett, hanem őt mindnyájunkért odaadta, mimódon ne ajándékozna vele együtt mindent minékünk?” (Róm 8:32).

„Krisztusra kell tekintenünk; ellen kell állnunk a bűnnek, ahogyan ő is ellenállt; imádkoznunk kell, ahogyan ő imádkozott; szenvednünk kell, ahogyan ő szenvedett; győznünk kell, ahogyan ő győzött” (Ellen White: *That I May Know Him*, 34. oldal).

„Nem ember az Isten, hogy hazudnék, nem embernek fia, hogy bármit megbánná. Mond-e olyat, amit meg ne tenne, ígér-e olyat, amit nem teljesít?” (4Móz 23:19 ÚRK).

„Csak higgy, dicsérd Istent, és menj előre. Már majdnem otthon vagyunk. ... Helyezd összes terhedet Isten ígéreteire. Hidd, hogy kiváltságod a hit” (Ellen White: *31. levél*, 1887. január 1).

„De hála az Istennek, a ki a diadalmat adja nekünk a mi Urunk Jézus Krisztus által” (1Kor 15:57).

